

[Arbejdsministeren]

ser, for de vil – og nu citerer jeg fra statsministerens åbningstale (Folketingstidende 1987-88, sp. 7) – »på én gang bidrage til at løse de økonomiske problemer og være den bedste garanti for økonomisk fremgang også for den enkelte lønmodtager«.

Jeg vil gerne understrege, at det har vist sig, at vi nu, hvor der er skabt et lavinflationssamfund, for første gang i nyere tid har en gennemsnitligt positiv reallønsudvikling for lønmodtagerne. I alle de år, hvor lønningerne steg med 10-11 pct. om året, steg priserne endnu mere, og reallønnen, købekraften, blev udhulet. For øjeblikket har lønmodtagerne en positiv reallønsudvikling; de kan købe mere, end de kunne året før. Det er det, der kan sikres på længere sigt – under forudsætning af, at der bliver indgået en forpligtende aftale.

Ejner Larsen (SF):

Der er ingen tvivl om, hvad statsministeren mente, og hvad han sagde, da han fortalte, at det også ville være en fordel for lønmodtagerne. Mit problem er bare, at jeg ikke har nogen beviser for, at det, regeringen har sagt, indtil nu også har båret frugt, også har været rigtigt. Jeg er ikke så meget interesseret i trepartsforhandlinger; jeg er interesseret i at vide, hvem der skal have de omfalte skattelettelser. Er det også sådan, at det er virksomhedsskatten, der skal lettes? Det kunne man mistænke regeringen for. Jeg synes, det ville være godt, hvis man klart, i god tid inden disse forhandlinger fandt sted, også kunne få at vide, hvem det er, der skal have disse skattelettelser. Rimeligt ville det være, hvis det var lønmodtagerne alene, der fik skattelettelserne, hvis man endelig skulle tale om det, for det er dem, der skal yde offeret – det, der hedder løntilbageholdenhed.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hvis hr. Ejner Larsen mener, at det er vigtigt at vide det på rette tidspunkt og på rette sted, er vi enige. Rette tidspunkt og rette sted er nemlig i forbindelse med trepartsforhandlingerne på det tidspunkt, hvor overenskomsterne snart skal indgås, og da er regeringen klar til at drøfte det med arbejdsmarkedets parter. Det er det, der ligger i statsministerens tale og i mit tilsagn i dag.

Ejner Larsen (SF):

Jeg skal gøre det meget kort.

Vi er altså uenige om, hvad rette tidspunkt og rette sted er. Det er min opfattelse, at de, som det kommer til at berøre, nemlig de lønmodtagere, som skal yde offeret, løntilbageholdenhed, også i god tid skal have at vide, hvad det drejer sig om, således at de har mulighed for at diskutere det på deres arbejdspladser og i deres organisationer, og det er et svar på det, jeg ikke kan få. Jeg kan forstå på arbejdsministeren, at rette sted og rette tidspunkt er, når man går indendørs og lukker dørene angående trepartsforhandlinger.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det er da helt klart, at når regeringen over for arbejdsmarkedets parter, herunder lønmodtagernes organisationer, præsenterer sine synspunkter og sine løfter, er det med henblik på, at organisationerne på sædvanlig demokratisk vis kan tage stilling til, om det er noget, de vil leve op til, og derfor er rette tid og rette sted i forbindelse med trepartsforhandlingerne som forløber for fornyelsen af overenskomsten i foråret 1989.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Jens Thoft: spm. nr. S 11, 21–23 og 25

Birthe Hansen: spm. nr. S 17 og 52

Erik B. Smith: spm. nr. S 19

Behnke: spm. nr. S 20

Tommy Dinesen: spm. nr. S 26 og 30

Leif Hermann: spm. nr. S 27 og 41

Jørgen Tved: spm. nr. S 28 og 29

Kaj Poulsen: spm. nr. S 32 og 34

Carsten Andersen: spm. nr. S 33 og 55

Arne Jensen: spm. nr. S 35 og 75

Tastesen: spm. nr. S 51

Ingerlise Koefoed: spm. nr. S 54

Lone Møller: spm. nr. S 57

Riishøj: spm. nr. S 59